
зразків овочів: з власної присадибної ділянки; супермаркету; ринку.

Для визначення вмісту нітратів в обраних для дослідження овочах ми обрали іонометричний метод, котрий дає змогу встановити рівень нітратів в овочах, які суттєво впливають на здоров'я людини.

Найбезпечнішими виявились овочі, котрі взяті з власної присадибної ділянки, адже ГДК нітратів у них є оптимальними. На другому місці знаходяться овочі, котрі куплені на ринку, хочав огірках і помідорах перевищують допустимі ГДК нітратів, однак цей показник є значно нижчим ніж показники з супермаркету. На третьому місці знаходяться овочі, котрі куплені у супермаркеті, концентрації нітратів в даних овочах, є значно більшими за ГДК встановлені для них. І з всіх досліджених зразків вони показали найгірший результат.

ЛІТЕРАТУРА

1. Журавльова В. Ф., Цапко М. М. Токсичність нітратів і нітритів // Гігієна і санітарія.-1983. [http://medved.kiev.ua/arh_nutr/art_2007/n07_3_5.htm]
2. Зарубін Г.П. Дмитрієв М.Т. Приходько Є.І. Міщіхіна В.А. Гігієнічна оцінка нітратів у харчових продуктах. Гігієна і санітарія. 1990.[<http://dozometr.com/analiz-produktiv-harchuvannya-na-vmist-nitrativ>]
3. Методичні вказівки з визначення нітратів і нітритів у продукції рослинництва, Москва 1989г.[<http://vet.gov.ua/node/2264>]

О.Хомуляк

Науковий керівник: к.б.н., доц. Лісова Н.О.

КОСМЕТИКА З РОСЛИН ЯК АЛЬТЕРНАТИВА ТРАДИЦІЙНИМ КОСМЕТИЧНИМ ЗАСОБАМ

За всіх часів та епох люди намагались досягнути духовного та тілесного здоров'я, внутрішньої та зовнішньої краси. Саме завдяки цьому прагненню людей протистояти руйнівній дії часу та зберегти красу та привабливість незалежно від віку народилось особливе мистецтво – косметика (від гр. *cosmes* –

прикрашати). За допомогою косметики наша шкіра може виглядати здоровою та красивою.

Природна, натуральна косметика - це рецепти привабливості для будь-якого віку. Основна відмінність від інших видів косметики полягає в тому, що приготувати ці рецепти можна в домашніх умовах з рослин і продуктів, які завжди є під рукою або можна знайти в найближчому магазині або аптеці. Ці рецепти краси, нагромаджені за віки з успіхом можуть замінити косметичні засоби промислового виробництва.

Для приготування домашніх кремів, масок, компресів можна використати сезонні фрукти і овочі, свіжі молочні продукти, мед, яйця та ін. Одними з головних компонентів домашніх рецептів є різні лікарські рослини, які проявляють свої лікувальні властивості внаслідок унікального набору з'єднань жирів, білків, вітамінів, вуглеводів, ефірних олій, що містяться в них. Тому всебічне дослідження косметики з рослин є актуальним питанням сьогодення.

Природна, натуральна косметика - це рецепти привабливості для будь-якого віку. Основна відмінність від інших видів косметики полягає в тому, що приготувати ці рецепти можна в домашніх умовах з рослин і продуктів, які завжди є під рукою або можна знайти в найближчому магазині або аптеці. Ці рецепти краси, нагромаджені за віки з успіхом можуть замінити косметичні засоби промислового виробництва.

Історія використання крему починається в далекому стародавньому світі, коли первісні люди стали вмиватися, очищати і пом'якшувати шкіру, захищати її від сонця, вітру, дощу, снігу, намагалися зробити свою зовнішність привабливішою. Спостереження археологів і учених, які вивчають життя племен і народів, що збереглися до нашого часу племен і стоять на нижчих щаблях розвитку, підтверджують це. «Косметика» древніх була пов'язана зі знанням властивостей рослин, з досвідом застосування різних продуктів рослинного і тваринного походження, мінералів. Колись наші далекі предки зрозуміли, що природа може дати не лише їжу, але і допомогти вилікувати хвороби, зберегти привабливість і красу. Шляхом проб і помилок вони стали широко використовувати корисні властивості рослин. Поступово лікарські та косметичні рослини

стали не тільки збирати в природному середовищі, а й цілеспрямовано вирощувати. Колискою косметики вважається Давній Єгипет, де косметичні засоби були відомі більше 4000 років тому. У гробницях стародавніх поховань виявлені судини з мазями і різними пахощами, що містять ладан, мірру, трояндову і лавандову олію. Секретом виготовлення косметичних засобів у той час володіли жерці, для цього вони використовували численні рослини. Вже тоді косметичні засоби застосовувалися як в лікувальних, так і в чисто декоративних цілях [2].

В косметології можна використовувати такі рослини: ромашка аптечна, м'ята перцева, липа серцелиста, звіробій звичайний, польовий хвощ, календула лікарська, шавлія лікарська, мати-й-мачуха звичайна, деревій звичайний, алое лікарська, подорожник великий, хміль звичайний, петрушка кучерява, лопух справжній, роза багатопелюсткова та інші.

Суха шкіра стягнена, тонка. Іноді вона злущується, червоніє, на ній легко утворюються тонкі зморшки. Така шкіра не переносить умивання з милом. Суха шкіра потребує регулярного живлення вітамінами, гормонами, кремами. Жінкам із сухою шкірою протипоказана різка зміна температури, тривале перебування на сонці або на холоді, парові ванни, косметичні засоби, що містять спирт (лосьйони). Для очищення сухої шкіри в домашніх умовах можна приготувати відвари і настої із плодів глоду, квіток липи, листків подорожника, трави деревію.

Нормальна шкіра зустрічається, як правило, у дівчат, молодих жінок, рідше — у жінок зрілого віку. У них вона гладенька, має вигляд свіжої, пружної, добре переносить воду, мило, атмосферні коливання, але за такою шкірою також необхідний догляд, тому що з віком вона поступово старіє і відновити її первісний стан неможливо. Якщо шкіра обличчя нормальна, її достатньо мити з милом через 1—2 дні. Воду потрібно вживати м'яку. Сприятливо впливає на шкіру контрастне вмивання.

Жирна шкіра на вигляд блискуча, з розширеними порами. Вона має вигляд нечистої і грубої, іноді в окремих місцях покрита дрібними гнійниками. Це наслідок недбалого догляду за

нею, незадовільного харчування (прянощі, алкоголь, зловживання тваринними жирами та сіллю). Догляд за жирною шкірою включає систематичне очищення її від сала, поту. Обличчя миють м'якою водою, спочатку теплою, потім прохолодною. Така своєрідна гімнастика для судин підвищує тонус шкіри. Вранці і протягом дня обличчя доцільно очищати виготовленими в домашніх умовах водно-спиртовими екстрактами із деяких рослин у співвідношенні 1:10. З цією метою застосовують настійки квіток арніки гірської, трави звіробою, хвоща польового, квіток календули [1].

Використовуються такі рецепти для обличчя: з ромашки, з кропиви, з березових бруньок, з яблука, із хурми, зі звіробою, з полуниці, з мигдалю, з моркви, з троянди, з м'яти, з подорожника, з меду, з лимону.

В домашніх умовах нескладними будуть такі рецепти мила для рук: абрикосове мило, медово-кавове мило-скраб, живильне мило, на основі екстракту мильного кореня, мило з м'яти, мило з молоком, мило-пілінг «Зелений чай», вівсяне мило, мило-скраб «Ванільний шоколад», мило «Козине молочко», мило-скраб «Кава з молоком», мило «Всі трави», мило «П'ять злаків».

Можна використовувати такі рецепти шампуню для волосся: з гірчиці, з желатину, з пижма, з кропиви, з календули, з берези, з коріня лопуха, з шишок хмелю, з граната, з кори дуба, з гороху, з лимона, із сироватки, з календули та мати-й-мачухи [3].

Провівши аналіз ефективності косметики з рослин дієвими виявились такі рецепти: для обличчя – з ромашки, гліцерину, вершкового масла, касторової олії, ефірного масла виноградних кісточок; для волосся – з шампуню, яйця, лимонного соку та ефірного масла мандарина; для рук – мило з м'яти, цукру, оливкової олії та ефірного масла мандарина; мило з молока, оливкової олії, малинового соку та ефірного масла виноградних кісточок. Неefективними були такі рецепти: для обличчя – з календули, оливкової олії, гліцерину, яєчного жовтка та камфорного спирту; для волосся – з банана, лимонного соку та яйця.

Література:

1. Андріїв О.С. Нове про косметику // Ліза. - 2005. - №4. - с.11-12.

[<http://www.web-of-med.ru/medics-815-4.html>]

2. Войткевич С. А., Хейфиц Л. А. Від стародавніх пахоців до сучасних парфумерії та косметики. - М.: Харчова промисловість, 1997. - 174 с.
3. Капустіна С.В. Чим ми миємо волосся? // Голос України - 2003. - №5. - С.2. [http://www.8ref.com/11/referat_113366.html]

Н. Іваніцький

Науковий керівник: к.г.н., доц. Чеболда І.Ю.

**«ДЕРЖАВНИЙ ЗЕМЕЛЬНИЙ КАДАСТР ЯК
ІНФОРМАЦІЙНА ОСНОВА ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОЇ
ОЦІНКИ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ (НА ПРИКЛАДІ
БІЛОБОЖНИЦЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ
ЧОРТКІВСЬКОГО РАЙОНУ)»**

Враховуючи те що в межах Тернопільської області потенціал земельних ресурсів є досить значним. Актуальним буде проведення обіку та івентаризації земельних угідь окремих адміністративних одиниць. Агропромисловий розвиток Чортківського району, зокрема села Білобожниця, зумовлює необхідність вивчення земельного кадастру даного населеного пункту. Оскільки структура земельних угідь формує господарську базу та розвиток окремих її галузей в Чортківському адміністративному районі. Тенденції до скорочення розореності та лісистості території виступають індикатором необхідності вивчення кадастру земель.

Об'єктом даного дослідження виступає Білобожницька сільська рада.

Предметом – кадастр земельних ресурсів села Білобожниця.

Мета: проаналізувати, систематизувати та дослідити земельні ресурси Білобожницької сільської ради, їх кадастр, грошову оцінку, бонітет.

Курсова робота здійснена на основі діалектичного методу пізнання соціально-економічних та екологічних явищ, системного підходу до аналізу процесу встановлення цінності землі як економічного ресурсу та природного об'єкту. При вирішенні поставлених завдань у роботі використовувалися такі методи: монографічний (при опрацюванні наукових публікацій з